

Universitätsbibliothek Paderborn

**Floremundi Raemundi V. Cl. Olim Consiliarii Regis
Galliarvm Ex Calviniano Catholici Synopsis Omnia hujus
temporis Controversiarum tam inter Lutheranos,
Calvinistas quam alios plurimos. Sive Historia ...**

**Raemond, Florimond de
Coloniae Agrippinae, 1655**

**VI. Ioannis Nelsonii martyrium constantia, & miracula in ipso & aliis
diuinitus facta.**

urn:nbn:de:hbz:466:1-10880

ob religionem, sed prodictionem regno & regine intentam ad mortem damnatum, respondit. Ab eiusmodi consiliis alienum se semper fuisse: conspirationis vero initio tempore se ab Anglia longissime absuisse. Idem accusatus, quod dixisset, Papam habere potestatem Reges deponendi, id nonum dogma non esse, respondit, sed etiam olim in Oxonensi Academia, presente Regina ventilatum, ipsoque Calvinistas fessos, esse crassus quasdam ob quas Rex iuste regno exiit possit. Vitima eius est patibulo delecti verba fuerunt, Iesus, Iesu, esto mihi Iesus. Eiusdem martyrij Fordo socius fuit, Ioannes Shirtus qui quum iridem virgeretur, ut criminis laesa Maiestatis reum se fatetur, id vero, ut illud Reginam (pro qua tamen preces fundebat) Anglicana Ecclesia caput esse constantissime negaret, plebe, ut in eum tamquam proditorem agret, carnificem inclamante, eandem martyrij gloriam est consequutus. Tertius his comes fuit Robertus Ionsonus: qui Catholicum se professus, ceterorum quae ipsi obijciebantur immunem esse, palam testabatur. Elisabetham quidem se pro vera Regina, sed non pro capite Catholicæ Ecclesie agnoscere. Rogatus quid per Catholicam Ecclesiam intelligeret, Eum inquit, eatum cui Pontifex Romanus tamquam universalis Pastor presidet, Latina lingua orans, ministro acclamante, ut ea lingua qua à Deo iussus esset, vteretur, Facio hoc, inquit, nisi tu forte putas, Christum vulgari Anglicana lingua precatum esse. Post hos Gulielmus Filibius Lucas Chirbæus, Laurentius Richardsonus & Thomas Cottamus variorum criminum accusantur, ac tandem morti adjudicantur. Filibius orare iussus, ut Deus reginam contra Papam veller defendere, facere illud noluit, Papam regina hostem non esse inquiens.

VI. Paullo ante nempe Anno M D LXXXVIII. Ioannes Nelsonus presbyter supplicio affectus fuerat: quem aiunt, dum semianimi est patibulo demissio ventre aperitur, elevata voce ut Deus regina & minister ipsius feciūs condonares, precatum esse. Illud etiam pro certo affirmatur, agrotos quosdam deinde reliquiarum eius contractu sanatos fuisse. Hansius vero ille, cuius supra quoque mentionem obiter fecimus, nihil maiori sibi gloriae ducebat, quam quod ex Ministro Calvino Catholice Sacerdos factus, pro eadem fide moretur. Cuthbertus Maynus, de quo etiam supra, accepta mortis sententia (quod fuit Anno M D LVI. die xxviii. Novembris) quum oratio-

ni totum se dedisset, concitate totum flammis illustratum vidit: ac sic biduo post magno animo mortem obiit. Ioannes Paynus à Caluinistis accusatus, dicentes quodam audisse, à quinquaginta hominibus consilium de Elisabetha necanda, & Maria Scotæ regina proclamanda consilium esse initum, & ut laicæ se Maiestatis reum fatigetur in extremo mortis articulo à Richio Barone admonitus, innocentiam suam constantissimo tutatus est, & Batonem illum compellans. Nuncia, inquit, Regina, me lubenter omnia ipsi condonare; simulque mone; ut porro à fundendo innocentis sanguine abslineat. Eboraci Anno M D LXXXVII. Supplicio item affecti sunt, Gulielmus Laicus, Richardus Kükmannus, Ioannes Tonsonus, Gulielmus Hattus, & Richardus Therkellus, eo tantum quod Catholicæ essemus sacerdotes. Vintoniæ duo laici, Ioannes Slaidus, & Ioannes Bodæus, morti adiudicati sunt, non aliam ob causam quam quod Reginam Anglicanæ Ecclesiæ caput esse negassent. Eodem anno & Gulielmus Carterus supplicium luit, ob id solum, quod librum impressissimum à Gregorio Martino conscriptum, in quo is virginis quasdam ad ieiunium horrabatur, per quod Holoferni caput amputari posset, peccatum intelligens, quod illi malitiose in Reginam dictum calumniantur.

DE NOBILIUM QUORUM DAM
martyrijs, atque exilijs. De Joannis Nico-
lai Apostasia: qui Roma Londinum reuer-
sus, Catholicam religionem oppugnauit,
tandem vero Rothomagi come-
prehensus malitiæ suam
fassus est.

CAPUT XIV.

ARGUMENTUM.

- I. Nobiles aliquos martyrio affecti.
- II. P. Casparis Hainodi & aliorum Catholicorum martyrum.
- III. Nicolaus quidam Apostata, multorum in Anglia malorum caussa, Rothomagi ad causam dicendi peritralitus, quid confessus fuerit.
- IV. Catholicæ in Anglia densæ prescripti.

X. 3 V. Curia